

- 29 Εἰς τοῦ Ἰουλίου ταῖς ἐννιά ὧραι τὸ μαρτυροῦσι
 πῶς ὀλιγόταυσ' ὁ καπνὸς, μὲν τὴν φωτιὰν θεωροῦσι.
 30 Ὅλοι μαζὴ τὴν εἶδαμεν πῶς ἄφται μᾶλλον βράδυ,
 ὡς τί τρομέραν ἔδωσαν αὐτ' ἢ φωτιά τοῦ ἄδη.
 31 Σταῖς ἐκκλησίαις ἐμβαίνουν διὰ νὰ παρακαλοῦσι
 τὸν παντοδύναμον Θεόν, μὴ τύχη καὶ χαθοῦσι,
 32 Τί τέρας μεγαλότερον, θάλασσα νὰ γεννήσῃ;
 πῶς δὲν λολιένεται ὁ νοῦς; πράγματα ἔγω φέροι!
 33 Νησιὰ νὰ βγάλουν φοβερά, μ' ἀφτούμεναις σαίταις,
 νὰ ξεφουτρώνουν ἀπ' τὴν γῆν, σὺν βγαίνουν οἱ μανῆταις;
 34 Σταῖς δεκατρεῖς τοῦ Ἰουλίου Ἰδοῦ ὅπου ἀρχίζει
 βρῶμα νὰ βγαίν' ἀπ' τὸ νησί, περίσσα νὰ καπνίζῃ.
 35 Κ' ἐκεῖ ποῦ ἔφθαν' ὁ καπνὸς πολλὴν φοβρὰν μᾶς φέρνει,
 στὰ δένδρα καὶ στ' ἀμπέλια μας, πολλὰ μᾶς τὰ ξεραίνει.
 36 Σταῖς δεκαεῖς τοῦ Ἰουλίου πάλιν κατασχολεῖται
 ἢ βρῶμα κ' ὅλος ὁ καπνὸς, ὀλίγον τὸν εὐγάζει.
 37 Καὶ εἰς ταῖς εἴκοσι ἑπτὰ μικροὶ τρανεὶ γροικοῦσι,
 ὅτι βροντοῦσι τὸ νησί, ὅλοι τὸ μαρτυροῦσι.
 38 Σὺν κομματιά (1) ἐφαίνεται, σὺν ἤθελε συμπάρει, (2)
 πλὴν κακὸν τι δὲν ἔφερε μὲ τοῦ Θεοῦ τὴν χάρι.
 39 Καὶ ἐρχομέν' ἢ κομματιά, μέγας καπνὸς ἐδγαίνει,
 καὶ μὲ ὀλιγωρότητα στὰ νέφαλα πηγαίνει.
 40 Πέτραις ἔρριπτε φοβεραῖς, εἰς τὰ 'ψηλὰ πηγαίνουν,
 καὶ ὡς τὸν τόσαις προσβολαῖς ἀπ' τὸ νησί ἐδγαίνουν.
 41 Σταῖς εἴκοσι τοῦ Σεπτεμβρίου μέγας κτύπος ἐγένη,
 κ' ἀπὸ τὸν κτύπον ἔμειναν οἱ οἴκοι ἀνεωγμένοι.
 42 Ἀπὸ τὸν τόσον βροντισμὸν ὅλοι παραπαρῆκαν,
 σὺν παντοδύναμον Θεόν ὅλ' ἀφιερωθῆκαν.
 43 Πολλαῖς πολλόταταις φοραῖς ἔδραχε πολλὴν ἄμμο,
 φιλότατη σὺν μπουρπούρας, (3) καὶ τὴν ἔρριπτε χάμο.
 44 Ἀπὸ ἐκεῖ γροικούντανε πιγνίδια νὰ σπάρουν (4)
 Ντρουμπέταις, (5) λίραις καὶ βιολιά τὸν ἄνθρωπ' ἀλλεγρό-
 ρουν. (6)
- 45 Ὁ βροντισμὸς ὁ τρομαρὸς γροικᾶται στὴν Ἀνάφη,
 ἀκόμη καὶ στὴν Ἀμοργὸν, καὶ βρῶμα ὡς τὴν δειάφη.
 46 Τὸ δὲ νησί π' ἀνέδρακε πάντα μίλια γυρίζει,
 τὸ ψιλωμά του φοβερόν τις ἄνθρωπος δὲν φρίζει;
 47 Καὶ εἰς τὴν μέσσην τοῦ νησιοῦ ἐδγαῖε μιὰ μινιέρα, (7)
 ὅπου ἀνάπτει πάντοτε νύκτα καὶ τὴν ἡμέρα.
 48 Σταῖς εἴκοσι τρεῖς τοῦ Σεπτεμβρίου πάχουν διὰ νὰ ἴδωσι
 ἂν μεγαλώνη τὸ νησί, νὰ ἔλθουν νὰ μᾶς 'ποῦσι.
 49 Ἡ πίσσα ὅλη τοῦ βαρκῆς λυεῖ καὶ ἀπομένει
 κατάσκηρ στὰ σανίδια της, καὶ στὰ Φηρὰ ἐμπαίνει.
 50 Καὶ εἰς ταῖς εἴκοσι ἑπτὰ Νοέμβριου φορτίζρει, (8)
 κομματιαῖς ἀναρίθμηταις ἀσχόλαστα συμπάρει.
 51 Ὁ βροντισμὸς ὁ τρομαρὸς κάμνει ν' ἀνατριχιάσῃ
 τὸν ἄθλιον ἀμπετωλὸν, τὸν Θεὸν νὰ λογιᾶσῃ.
 52 Πολλαῖς φοραῖς ὁ οὐρανὸς ἔλαμπε 'σὺν καντήλι,
 καὶ ἔτρεχεν ὁ ἥλιος καθαρὸς ν' ἀντεῖλῃ.
 53 Κ' ἐκεῖνος δὲν ἐπρόβαινε σὺν ἦτον μαθημένος,
 διατὶ ἀπὸ τὸν καπνὸν ἦτονε σκεπασμένος.
 54 Κ' ἡμεῖς μεγάλην 'πιθυμίαν εἶχαμεν νὰ τὸν 'δοῦμεν
 κειρὸς χειμῶνος ἦτονε, διὰ νὰ ζεσταθοῦμεν.
 55 Σταῖς εἴκοσι τοῦ Φλεβαρίου ἔρριψεν ἓνα κὸλπον, (9)
 μὲ πέτραις μεγαλόταταις, ὡς δύο μίλια τόπον.
 56 Νομίζ' ὁ πλιὰ 'πιτήδειος γράφειας νὰ μὴ σῶνῃ
 τὰ ὅσα βλέπομεν ἡμεῖς ἀξίως νὰ τυπώνῃ.

(1) Ἐκπυρσοκρότησις τηλεδύλου. Ἰσως ἐκ τοῦ κομμάς.

(2) Ἰταλ. — ἐκπυρσοκροτεῖ.

(3) Ἰταλ. burbero — πυρῆτις.

(4) Ἰταλ. — νὰ ἔλθωσι.

(5) Ἰταλ. — σάλπιγγες.

(6) Ἰταλ. — εὐφραίνουσι.

(7) Ἰταλ. — ὀπνόμενος.

(8) Ἰταλ. — μεθ' ὁρμῆς ῥίπτει.

(9) Ἰταλ. — βολήν.

- 57 Εἰς ταῖς ὀκτώ τοῦ Σεπτεμβρίου ἔπαυσε τὸ νησί μας,
 ἄκραν χαρὰν ἀπέδωκε ψυχῇ καὶ στὸ κορμί μας.
 58 Ὅπου 'φτε (10) χρόνους τέσσερεις νύκτα καὶ τὴν ἡμέρα,
 ἀκόμη μῆνες τέσσερεις γαλήνη καὶ μ' αἶρα.
 59 Ἀνάψ' ἀκόμη σιγανὰ, μὰ ὀλιγοστὰ καπνίζει,
 'λίγος καπνὸς σὺν καταχνιὰ στὰ ὕψη του βαδίζει (11).

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ.

Ὁ θάνατος ἀφῆρπασε καὶ τὸν Γεώργιον Κοζά-
 κην Τυπάλδον, οὐδὲν ἦττον γνωστὸν τῶν ἄλλων ἐ-
 πιστήμων ἀνδρῶν, τῶν ὁποίων προσηγγείλαμεν τὴν
 ἀποθίωσιν. Καὶ ὡς συγγραφεὺς, καὶ ὡς θεμελιωτῆς
 τῆς ἐθνικῆς βιβλιοθήκης, καὶ ὡς σοφὸς ἐκδότης τῶν
 γνωστῶν μεταφράσεων τοῦ Γαλανοῦ, ὁ Γ. Τυπάλ-
 δος ἐτίμησε τὸ ἔθνος εἰς ὃ ἀνῆκε. Διὰ τοῦτο καὶ τὸ
 ἔθνος, ἀμείβον τὰς ἀρετὰς αὐτοῦ, οὐ μόνον ζῶντα ἐ-
 τίμησε διὰ τε θέσεων ὑψηλῶν καὶ παρασῆμων, ἀλλὰ
 καὶ ἀποθνήσκοντα μνημονεύει μετὰ πόθου. Ὑπῆρξε
 δὲ καὶ χρηστὸς πολίτης, χρηστὸς σύζυγος καὶ πα-
 τὴρ, καὶ χρηστὸς φίλος.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Ἐν τῷ ΙΖ' τόμῳ τῆς *Πανδώρας*, ἐν σελ. 347—
 352, εἰπομεν ποῖα ὑπῆρξεν ἡ πρώτη ἐλληνικὴ ἐφη-
 μερίς, προσθέντες καὶ τινὰς εἰδήσεις περὶ τῶν ἐκδο-
 τῶν αὐτῆς, τῶν ἀδελφῶν Μαρκιδῶν Πουλίω· ἡγνο-
 οῦμεν ὅμως τὴν ἰδιαιτέραν αὐτῶν πατρίδα. Σήμερον
 δὲ, ἐπεξερχόμενοι τὸν Θ' τόμον τοῦ ἀνά χειρὸς
 περιοδικοῦ, ἀνέγνωμεν τὴν ἐπιγραφὴν βιβλίου τυ-
 πωθέντος παρ' αὐτῶν τούτων τὸ 1792 ἔτος (ἦτοι
 πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐφημερίδος), ἐξ ἧς φαίνεται
 ὅτι ἦσαν ἐκ τῆς ἐν Μακεδονίᾳ Σιατίστης. (*Βιβλιακὰ*
 σελ. 483, § 62.) Καὶ τοῦτο τὸ πόνημα ἦτο ἄγνω-
 στον τῷ Κ. Παπαδοπούλῳ Βρετῶ.

(10) Ὅπου 'φτε — τὸ ὅπου ἦναπτε.

(11) Οἱ ἀνωτέρω στίχοι ἐστάλησαν παρὰ τοῦ ἡμετέρου σοφοῦ
 καὶ φιλοπόνου συνεργάτου Κ. Ι. Δεκιγᾶλλα, ἀντιγράψαντος
 αὐτοὺς ἐκ τοῦ πρωτοτύπου χειρογράφου καὶ τηρήσαντος ἀκρι-
 βῶς τὴν αὐτὴν γραφὴν. Καθὰ δὲ βεβαίαι αἱ ἐρμηνευθεῖσαι λέ-
 ξεις εἰσὶ καὶ σήμερον ἐν χρήσει ἐν Θήρᾳ, πλὴν τῆς «μπούρ-
 πουρας». Ὁ Κ. Δεκιγᾶλλας φρονεῖ ὅτι ὑπῆρχε καὶ συνέχεια
 ἡμεῖς ὅμως, παραβαλόντες τὴν περιγραφὴν πρὸς τὴν ἰταλιστὴ
 γενομένην περὶ τοῦ αὐτοῦ συμβεβηκότος ὑπὸ τοῦ ἀείκτου Αν-
 τוניο Delenda di Gaspari, τὴν δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ Λεδοβίκου.
 Ἔς τὸ 1840 ἔτος (*Kaisen auf den griechischen inseln* κλ.
 τόμ. 4. σελ. 197—202) νομίζομεν αὐτὴν πλήρη.